

Обіцяння, яке слід перевірити

Тамі Грін

Грунтується на справжніх подіях

“Охриститись, як Ісус,—це те чого я хочу”
(Children’s Songbook, 104).

Сонце вже сідало, коли Тацукі їхав на своєму велосипеді додому. Йому подобалося стрімко з’їжджати з маленького пагорбу біля свого дому, але йому потрібно було повернутися ще до настання темряви.

Коли Тацукі підкотив свій велосипед до парковки, то побачив свою вчительку Початкового товариства, сестру Ямаду, яка підходила до його багатоквартирного будинку.

“Привіт, Тацукі,—з посмішкою сказала сестра Ямада.—Я прийшла, щоб поговорити про твоє хрищення”.

Сім’я Тацукі щойно почала знову відвідувати Церкву. Йому подобалося проводити час зі своїми друзями в Початковому товаристві, а особливо він чекав на своє хрищення! Сестра Ямада і Тацукі разом піднялися на ліфті і зайшли у квартиру, де їх чекала мама.

“Тацукі, я така рада, що ти вирішив слідувати за Ісусом Христом через хрищення—сказала сестра Ямада. Коли ми хрестимося, то укладаємо завіти з Небесним Батьком. Чи знаєш ти, що таке завіт?”

Тацукі не знав, що сестра Ямада буде ставити йому запитання. Він почав трохи нервувати. Але мама підбадьорила його посмішкою.

“Обіцяння?”—сором’язливо запитав він.

“Саме так!—Відповіла сестра Ямада. “Небесний Батько обіцяє нам, що ми завжди зможемо мати Святого Духа з нами. Чи знаєш ти, що ми обіцяємо Небесному Батькові?”

Тацукі заперечно похитав головою. “Я не знаю”.

“Я натякну тобі—ці обіцяння містяться в молитвах, які ми чуємо перед тим, як причаститися,—сказала сестра Ямада.—Ми обіцяємо Небесному Батькові, що бажаємо взяти на себе ім’я Ісуса Христа, завжди пам’ятати Його і дотримуватися Його заповідей. Чи знаєш ти, що означає узяти на себе ім’я Ісуса Христа?”

Тацукі знову заперечно похитав головою. Мама допомогла йому. “Це означає, що ми з радістю кажемо, що є членами Церкви Ісуса Христа Святих

Останніх Днів,—сказала вона.—Це означає, що ми робитимемо те, що робив би Ісус, якби був тут”.

“А що робив би Ісус?”—запитав Тацукі.

“Ісус був би добрим до інших. Він би допомагав людям, які засмучені або хворіють—сказала сестра Ямада.—І Він би навчав людей, як виконувати заповіді”.

Тацукі почав хвилюватися. Він насупився і сказав: “Не думаю, що я можу охриститися”.

“Чому?— запитала мама.

“Так багато обіцянь! Не думаю, що я кожного дня зможу бути як Ісус!”

Мама обійняла Тацукі. “Пам’ятаєш, як ти допоміг Юні, коли вона плакала вчора?”

Тацукі кивнув. Його сестра засмутилася, тому він почав корчити смішні гримаски і грався з нею, доки їй знову не стало весело.

“А згадай, як минулого тижня ти допоміг своїм кузенам навчитися ділитися і добре ставитися одне до одного? Коли ти робив це, ти наслідував Ісуса”.

Тацукі не знав, що все це і означало наслідувати Ісуса. Він став почувати себе трохи краще. Він міг це робити!

Сестра Ямада сказала: “А коли ми таки помиляємося, то можемо покаятися. Це означає, що ми можемо вибачитися і намагатися чинити краще. Коли ми каємося, Небесний Батько прощає нас. Ми завжди можемо продовжувати докладати зусилля!”

Тацукі більше вже не хвилювався. Він був щасливий.

“Я хочу христитися!”—сказав він.

Мама і сестра Ямада посмінулися. Сестра Ямада дала Тацукі Книгу Мормона, на якій було написано його ім’я. Тацукі відчував радість від того, що кожного дня міг намагатися бути таким, як Ісус. Тепер він вже з нетерпінням чекав на своє хрищення! ●

Автор живе в штаті Юта, США.